

være Anledning til at undersøge, om man i andre Tilfælde kunde fritage Skolen for beskligte Byrder, der hvile paa den, hvilket ikke er ubehøveligt, naar man lægger Alt sammen. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand har et Forslag om, hvor disse Møder skulle afholdes, da der jo dog maa staves Plads dertil. Tirskolen vilde det dog uden Tvivl være noget betænkeligt at give Anvisning paa. Hvis, som sagt, den ærede Rigsdagsmand kan anwise et andet Sted, vil der jo ikke kunne være nogen Betænkelighed ved at frasælde dette Endringsforslag.

Ordføreren: Hvad jeg vilde have svaret den ærede Rigsdagsmand, er allerede sagt af den høitærede Minister. Jeg tror ogsaa, at naar man i en enkelt Lov udtrykkelig giver Bemyndigelse til at benytte Skoler, saa udtaler man tillige derved, at det ikke i andre Tilfælde bør finde Sted, at den saaledes bruges snart til det Ene, snart til det Andet, f. Ex. til at lade nogle enkelte Børn vaccinere og at eftersee enkelte vaccinerede Børn. Men her er et Tilfælde, hvor Vanskeligheder vel kunne opstaae, thi her skal jo virkelig staves Plads til samtlige Sognebeboere, der ele eller drive Jord, fordi de alle ere interesserede i Sagen, og det vilde ikke være let at anwise noget andet Sted. Vel er det ikke undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at man kan sige: hvorfor ikke tage Præstegaarden? Men derimod er to Indvendinger at gjøre; den første er, at mange Præstegaarde have meget indskrænket Beboelsesrum, saa at der ikke let vilde kunne findes noget Bærelse, der uden stor Uleilighed for Familien kunde bruges en heel Dag igjennem til et saadant Møde og til en saadan Masse Mennesser. Den anden er, at forsaavidt der her er Tale om en Forhandling mellem to interesserede Parter, vilde det ikke være ønskeligt at henlægge Mødestedet til en af disse interesserede Parters private Bølig, men det bør vistnok rettest henlægges til et tredje Sted. Jeg har allerede sagt, at Udvalget slet ikke saa gjerne havde stillet dette Forslag. Udvalget har selv gjort sig de Indvendinger, som den ærede Rigsdagsmand har udtalt; men vi have ikke vidst

nogen anden Maade, hvorpaa Sagen kunde ordnes.

Strøm: Det skulde glæde mig, hvis denne Lov og de Bemærkninger, jeg har gjort, maatte give Anledning til, at Skolens Locale blev frit for endeel af de Forretninger, der ere henvisse til det, hvilke, som allerede af den ærede Minister bemærket, virke forstyrrende i en ikke saa ringe Grad. Forresten skal jeg bemærke, at jeg tror, det er aldeles overflødigt i Loven at sætte et bestemt Sted, der er i enhver Landsby en Oidermænd, og det er en gammel Skik, at saadanne Møder afholdes hos ham; denne Oidermændsbestilling gaaer paa Dugang blandt Byens Gaardmænd, og jeg tror ikke, at nogen vilde vægre sig ved at lade disse Forretninger afholde hos sig. Man vil jo rigtignok være en af de Tiendepligtige, men jeg antager dog ikke, at dette vil kunne være en Hindring for denne Ordning af Sagen.

Drejer: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at jeg virkelig tror, at det paa mange Steder vil være vanskeligt at staffe Locale til de omhandlede Forretninger, og det vilde i ethvert Fald, naar der skulde staves et privat Locale, være fornødent, at Formanden for Commissionen traadte i en foreløbig Underhandling med hvert enkelt Sogn; alene dette vilde jo volde betydelig Ulempe. Hertil kommer, at det i saa Fald i mange Tilfælde vil være nødvendigt at give et Bedrag for Localet, og det vilde dog være en unødvendig Udgift for vedkommende Parter, hvis de skulde betale Betsbet, naar man har en anden Udvei, og en saadan er den, der er foreslaaet af Udvalget. Jeg tror heller ikke, at den Forstyrrelse, der her ved vilde foranlediges med Hensyn til Skolegangen, vilde være af en saadan Betydning, at deri skulde kunne ligge nogen afgjørende Hindring.

Ordføreren: Jeg skal blot tilføje, at mange Gange vil det kunne skee uden Forstyrrelse, naar Forretningen nemlig holdes paa en Tid, hvor der ingen Skolegang finder Sted.